

[Hans Hansen (Rørby).]

da vi ellers springer ud i det tomme Rum i Henseende til, hvad Konsekvensen vil blive af dette Lovforslags Vedtagelse.

Handelsministeren (Hauge): Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelser om de førte Forhandlinger, kan jeg henvise til, hvad jeg allerede har sagt, at der er ført Forhandlinger mellem Handelsministeriet og Bankerne, mellem Bankerne og Burmeister & Wain og mellem Burmeister & Wain og Handelsministeriet. Dette har jeg gjort Rede for, saa der er aldeles ingen Anledning til at rejse Spørgsmaalet paa ny. Men disse Forhandlinger er, hvad jeg ogsaa har gjort Rede for, ikke ført paa Grundlag af en Henvendelse fra Bankerne til Handelsministeriet, men paa Grundlag af en Henvendelse fra Firmaet Burmeister & Wain til Handelsministeriet.

Jeg tror ikke, jeg har sagt — det har jeg i alt Fald ikke villet sige —, at Staten absolut ikke løber nogen Risiko med Hensyn til de Eksportkreditter, der er givet til Burmeister & Wain. Det kan jo intet Menneske give nogen Garanti for. Disse Eksportkreditter er meget omfattende og er givet overfor Leverancer til Rusland, til Norge og til andre Lande, og saafremt de paagældende — i Rusland er det jo selve Regeringen, i Norge er det Skibsredere —, saafremt de paagældende Varemottagere opfylder deres Forpligtelser overfor Burmeister & Wain, bliver der ikke noget Tab for Staten. Men i det Tilfælde, de ikke opfylder deres Forpligtelser, er der Tale om, at Staten kan komme ud for et Tab. I Øjeblikket er der ikke noget Tab paa Eksportkreditterne; jeg har tværtimod kunnet oplyse, at der allerede foreligger en Reservefond til Dækning af eventuelle Tab, og denne Reservefond, der henligger i Finansministeriet, er paa noget over 1½ Mill. Kr. Men garanterer for, at Eksportkreditterne ikke vil give noget Tab, kan jeg, som sagt, ikke — det er der vist overhovedet ingen, der kan.

Der blev dernæst spurgt, om Burmeister & Wain som Firma til Dato har opfyldt sine Forpligtelser med Hensyn til Eksportkreditten. Her er Forholdet det, at Burmeister & Wain først kommer til at staa i Forpligtelse overfor Staten, Eksportkreditten vedrørende, den Dag en eller anden af Kreditorerne enten ikke kan betale og derfor nægter at betale eller beder om Henstand, fordi der er Vanskeligheder med at betale; og i Tilfælde af, at denne Henstand indrømmes, og Burmeister

& Wain ikke kan stille de fornødne Midler til Disposition — og det har Burmeister & Wain ikke i alle Tilfælde kunnet, det drejede sig om nogle Tilfælde — til at indfri de Forpligtelser, som Staten gennem Eksportkreditterne er gaaet ind paa, saa opstaar det Forhold, at Staten har maattet træde til overfor Burmeister & Wain. Det drejer sig ikke om store Beløb, og det er navnlig Beløb, der har maattet dækkes som Følge af, at Eksportkreditlaanene er optaget i Guldvaluta, som Staten hæfter for, medens der har været Tvivl om, hvorvidt de paagældende, der skulde udrede Betalingerne for de modtagne Varer til Burmeister & Wain, skulde udrede dem i Guld eller i Papirvaluta. Som bekendt verserer der en Sag herom ved de danske Retter. Sø- og Handelsretten har fældet en Dom, der var til Fordel for Selskabet. Dommen er appelleret til Højesteret, men ingen kan jo vide, hvilket Udfald denne Sag vil faa, før Højesteret har afsagt sin Dom.

Det ærede Medlem Hr. Hasle spurgte mig paa ny, hvorvidt jeg mente, at Konkurslovens Afkræftelsesbestemmelser suspenderedes, saa længe Moratoriet bestaar. Det er min Opfattelse, at disse Regler suspenderes under Moratorietiden. Men jeg har paa ingen Maade villet affærdige det ærede Medlem. Hvis det ærede Medlem ved at høre paa mig har faaet den Opfattelse, at jeg har villet affærdige ham, saa tror jeg, jeg kan sige, at han har haft en fejlagtig Opfattelse af mine Bemærkninger. Jeg har ikke villet affærdige ham, men jeg har givet Udtryk for den Opfattelse, at dette Spørgsmaal eventuelt maa finde sin Afgørelse ved Domstolene. Men det er min Opfattelse, at Konkurslovens Afkræftelsesregler suspenderes i den Tid, hvori Moratoriet bestaar.

Det er imidlertid muligt, at dette burde have staaet i selve Lovforslaget. Der har været forhandlet derom i Udvalget, uden at der er stillet noget Ændringsforslag. Men jeg tør maaske henvise til, at jeg ved Udarbejdelsen af Lovforslaget har haft den juridiske Bistand, som er anvist mig af Lovgivningen. Lovforslaget er ikke blot prøvet i selve Ministeriet, men ogsaa prøvet gennem den Raadgivning, som i øvrigt er stillet til min Disposition gennem Lovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Hasle rejste ogsaa et andet Spørgsmaal, nemlig om Forstaaelsen af Bestemmelsen i § 5. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem sigter til den foreslaaede nye Tilføjelse til § 5. Jeg tror